

Telegraful

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:

Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni 150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. — Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe

se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor

un șir pețit 10 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile

se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 7819/1943

Notificare oficială

În Academia teologică «Andreiană» din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1943/44 se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc până la 1 Sept. 1943, însoțite de următoarele documente:

1. Extras din matricola botezaților;
2. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificat medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.
6. O dovadă dela autoritatea competentă, că a prestat muncă de folos obștească în vara acestui an.
7. Dovadă de purtare dela oficiul parohial local.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 20—22 Septembrie; în 23—25 Septembrie studenții se vor mărturisi și cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ține și examenele sesiunii de toamnă (corigență, anuale, de licență).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminică în 26 Septembrie, iar începerea cursurilor Luni în 27 Sept., ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Înainte de înscriere, fiecare student va achita la oficiul de casă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 10,000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 200 didactru. Taxa de întreținere în Internatul Academiei e de Lei 42,500 și va putea fi majorată după fluctuația prețurilor alimentarelor. Pentru studenții noi înscriși stau la dispoziție 25 burse à 30,000 Lei anual. La rectorat studenții anului I vor achita la înscriere, taxa de Lei 1425 și Lei 7200 jumătate din costul reverenței, restul costului reverenței îl va plăti Consiliul Arhiepiscopesc; an II Lei 1290; an III Lei 1290; an IV 1290 Lei.

Inscrierea se face la rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I din Arhiepiscopie sunt obligați să prezinte o declarație scrisă și de părinți ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul Arhiepiscopiei.

copiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie. Studenții din alte eparhii sunt obligați, în caz că nu vor servi în Arhiepiscopie, să restituie numai eventualele ajutoare ce le vor fi primit dela Consiliul Arhiepiscopesc.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de înmatriculare, în ziua de 20 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară (obligator reverendă), precum și hainele de pat și anume: o plapomă sau straiu, trei cearceafuri și trei cearceafuri pentru plapomă, eventual straiu, o perină cu trei fețe de perini, două cămăși de noapte, 4 ștergare, 4 șervețe, o saltea și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preotească. Vor atrage în special atențiunea asupra faptului că tinerii lipsiți de mijloace și merituși vor beneficia de burse.

Absolvenților Academiei teologice „Andreiană» li se acordă titlul de licențiat în teologie.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune, care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă careia să-și închine omul viața, ca preoția și studiul teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericesti dela 6 Iulie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Este o datorie morală și națională să ajutăm familiile desrobitorilor.

Svonul umple întâi târgul, dar curând îl face să și ardă.

Sibiul în sărbătoare

Prilejurile de cutremurare aleasă și adâncă nu bat în fiecare zi la poarta conștiinței noastre. Ele zăbovesc pe undeva, se rotunjesc și se îmbogățesc mai întâi din belșugul gândului măreț și numai apoi, din când în când, răbufnesc între noi. Tocmai pentru că sunt rari, ele au darul să ne frământă cu puterea toată și să ne așeze față în față cu preocupările de actualitate vie.

Între asemenea prilejuri se cere așezată sărbătoarea ostășească și națională, care s'a desfășurat la Sibiu, Duminică în 18 Iulie 1943. Rostul ei cel mai apropiat a stat din înălțarea la gradul de sublocotenent a tânărilor ostași pregătiți în școlile militare de toate specialitățile. Dar ecoul mai larg și poate chiar mai adânc al ei stă în chemarea fiecăruia din noi cu fața către o cât mai grabnică reimplinire a idealului veghiat și visat din moși strămoși.

Cu zile înainte, Sibiul a început să freacă în fiorul așteptării. Multe din clădirile lui bătrâne și-au primenit înfățișarea. Cununi de flori și de verdețuri au fost aninate peste tot, iar steagurile au pornit să fâlfăie până și pe cel mai modest adăpost omenesc. În ajun și în ziua serbării, scoarțe minunate și covoare de mult preț au apărut în ferestre. Tot cadrul acesta de podoabă avea să mărturisească dragostea cetățenilor din aceste părți către Regele vrerilor noastre românești și către Conducătorul Statului.

Sărbătoarea s'a desfășurat în piața din inima orașului Sibiu, în prezența M. S. Regelui Mihai I, a dlui Mareșal Ion Antonescu, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, a dlui vicepreședinte de Consiliu Mihai Antonescu și a altor personalități conducătoare din viața noastră românească. N'au lipsit nici reprezentanți ai altor țări prietene nouă. P. S. episcop Partenie Ciopron, înconjurat de un sobor măreț, a slujit cu această ocazie.

A urmat apoi decorarea unor divizii eroice, care s'au distins în iureșul luptelor împotriva comunismului. Altele au primit stindarde «pentru fapte de arme», cu obligația solemnă «să le păstreze și să le ducă cu glorie în luptă». Unitățile distinses trec prin fața M. S. Regelui și primesc semnul vredniciei lor, sub povara emoțiilor de zile memorabile.

Deosebit de mărețe au fost clipele când Suveranul țării a dăruit câte o sabie de onoare fiecărui șef de promoție dela toate școlile militare, începând cu promoția 1941. Atunci, par'că duhul tânărului Marius Dumitrescu s'a desprins dintre eroi, a coborât între cei vii și i-a cutremurat până în adâncul firii lor de viitori sângerați pe câmpul de onoare. Familia tânărului erou a primit ea sabă de onoare, căci ea îi moștenește mai din plin «gloria și numele».

În numele celor mai tineri dintre ofițeri a vorbit apoi șeful de pro-

moție sblt. Constantin F. Stanciu, arătând că ziua de 18 Iulie 1943 însemnează, pentru promoția sa, «incadrarea în destinul neamului». Prin graiul lui, noii ofițeri se leagă să »sfârșime și munții și zările pentru a reface vatra Neamului».

Celui mai tânăr dintre ofițeri i-a răspuns «cel mai bătrân ostaș, din cea mai veche promoție a armatei noastre», adică dl Mareșal Ion Antonescu. Rotunjind rostul serbării, Conducătorul Statului a remarcat sensul trăirii noastre în această parte a lumii. Intemeiați pe gloria străbună și pe forțele sănătoase ale nației, noi vom dăinui peste veacuri. Căci «Neamul românesc nu piere».

«Neamul românesc își toarce, cu răbdare, cu muncă și cu vitejie, o istorie pe care nimeni nu poate și nu are dreptul să i-o renege și să i-o dezonoareze. Noi am purtat aci, în Carpații noștri — cari ai noștri au fost și ai noștri vor rămâne — povara veacurilor, pe care am dus-o pe culmile Crucii, respectând totdeauna legile sfinte ale dreptății, poruncile aspre ale onoarei și cinstitărea curată a adevărului față de noi însine, față de prieteni și față de dușmani».

Noi ne-am născut pe acest pământ. Ne-am născut aci înaintea tuturor; și sângele onoarei românești care s'a jertfit dealungul veacurilor, ca și pietrele amintirii suferințelor noastre, mărturisesc tuturor că aci am fost totdeauna și aci vom rămâne, pentru că noi am știut să ne facem datoria și față de noi și față de credința noastră creștină și latină și față de pământul nostru și al Europei».

Iar după ce a fixat în ce trebuie să stea chemarea noilor ofițeri, Conducătorul Statului a încheiat astfel: «Pe voi, tineri ofițeri, vă numim «Promoția Mihai Viteazul»».

Aci, în fața Șelimbărului, sub poalele Turzii, în care cel dintâi Mihai al istoriei noastre și-a zidit trupul lui în pământul neamului, risipind cu putere de fulger pe pământul tuturor românilor strigătul unității românești, — al celei dintâi și celei mai sfinte uniri — își cer și își poruncesc, Promoție Mihai Viteazul, să știi să fii vrednic de numele pe care îl porți de azi înainte, nume care este și al Regelui Țării.

Îți poruncesc, îți poruncește Neamul, îți poruncește Istoria.

Să nu-ți ai liniște, să nu-ți socotești datoria împlinită, până când dreptatea românească înrădăcinată prin sângele jertfit în pământul Turzii, nu va fi împlinită; pentru că onoarea noastră să fie veșnic aceea pe care au purtat-o în cugete străbunii dela Decebal și Traian, la Voevozi și Regi; și pentru că Patria să fie totdeauna aceea pe care o poartă în suflete Români dela Mihai Viteazul până la Mihai I».

Festivitatea s'a încheiat cu defilarea în chip impecabil a ostașilor prezenți. Miile de privitori au însoțit marșul lor cu aplauze entuziaste.

D. CĂLUGĂR

Euharistie si Preotie

II.

Insă sf. Euharistie covârșește cu rolul său toate celelalte sf. Taine. Rolul ei în viața preoției prezintă un aspect dublu harismatic și pedagogic-moral și se deslășoară în modul următor:

A. Sub raport harismatic: 1. Mijlocind uniunea directă și intimă cu Hristos, harul euharistic este elementul indispensabil care întemeiază condiția primordială și posibilitatea preoției rodnice. Căci nimănui ca preoților nu li se potrivesc cuvintele Domnului: „Fără de mine nu puteți face nimic!” Cu aceasta nu vrem să spunem că harul sf. Taine a Hirotoniei este de prisos, ci s'afirmăm *legătura lui indisolubilă cu harul euharistic în desfășurarea unui sacerdoțiu demn și rodnic*. Căci dacă creștinul de rând are nevoie de hrană euharistică pentru a-și putea împlini rostul său în Biserică, atunci cu atât mai vădit purtătorul unei chemări mai înalte. Pe de altă parte, cuminecarea după vrednicie cu trupul și sângele Domnului la fiecare sf. Liturghie este expresia vie și concretă a desăvârșirii morale a preotului, desăvârșire care face din el vas ales, receptiv și prielnic pentru lucrarea harului preoțesc și ca atare nu-i indiferentă, ci condiționează întru chipul unei preoții depline.

2. Umplând sufletul preotului de har, sf. euharistie sporește, imputernicește și desăvârșește harul preoției, acordându-i un *dinamism viguros și activ*. Dacă viața spirituală este participarea directă la viața divină și dacă sf. Euharistie ne mijlocește unirea intimă și directă cu Dumnezeu, înseamnă că printr'ansa se atinge culmea participării directe la viața absolută și prin aceasta se dobândește plenitudinea vieții și a puterii spirituale, care se revărsă în acțiune dinamică pozitivă și aprinsă de râvna iubirii față de Dumnezeu. Este prea evident, deci, faptul că sf. Euharistie *constituie pârgăia celui mai viguros dinamism sacerdotal*. Voind să zugrăvim mai concret și mai plastic acest aspect al rolului sf. Euharistiei în viața preotului, trebuie să spunem că ea susține forțele epuizate de truda pastorației, sporește puterile sufletesti și trupești spre a fi la înălțimea exigențelor unei așa de grele și de înalte chemări, repară spărturile deschise în cursul luptei, redă minții luciditatea, inimii flacăra iubirii, voinței destoinicia luptei, cu alte cuvinte reinnoește fără încetare resursele dinamice ale luptei și ne ține la înălțimea îndatoririlor zilnice ale

preoției. Căci sub flacăra de foc a harului euharistic, harul preoțesc devine mai suplu, mai viguros și mai eficace.

3. Producând uniunea care leagă întreolaltă mădulele trupului mistic al Domnului, sf. Euharistie naște și nutrește comuniunea mistică și de iubire dintre preot și credincioși, o condiție esențială a preoției vrednice de Hristos. Ca atare, harul euharistic este principiul și alimentul unei iubiri depline față de păstoriți, iubire pe care o simulează, activează și-o face să treacă la fapte. Sub înăurirea lui crește și se desăvârșește acel spirit de jertfă și de abnegație pastorală, zugrăvit de clasică mărturisire paulină: „Tuturor toate m'am făcut, ca pe toți să-i măntuesc”.

4. Efectul propriu al ei fiind converșiunea totală a omului în Hristos, harul transfigurator al sf. Euharistiei este puterea dinamică ce absoarbe spre cer întreaga viață religioasă-morală a preotului, descătându-l de chemările pământului spre a putea lucra numai pentru cer. Puterea lui face din viața preotului un „chip îngereș” de desăvârșire și de sfințenie demn de misiunea sublimă ce-o are și de a fi pildă vie de urmat pentru păstoriții săi. Această transfigurare a vieții preotului o efectuează sf. Euharistie datorită faptului că harul ei calmează, în mădulele lui, legea cărnii, mortifică pasiunile turburătoare, vivifică iubirea lui față de Dumnezeu și biruiește toate relele.

5. Dând harului deja posedat dezvoltare și creștere, adică completare și plenitudine, sf. Euharistie oferă preotului — ca oricărui creștin — puțința unui progres continuu al vieții duhovnicești, trecând de la slăbiciunile și imperfecțiunile copilăriei spirituale la maturitatea filior adoptivi. Cât privește în special preoția, harul euharistic dăltuește în inima preotului nu numai chipul duhovnicesc al preotului vrednic ci și statura preoției mature și desăvârșite.

6. În fine, harul euharistic redă pacea și echilibrul sufletesc în inima preotului, frământată și frântă de atâtea greutăți și necazuri legate de greul luptei sacerdotale. Refăcând aripile rupte ale încrederii în sine și'n biruința luptei sale, sf. Euharistie picură în potirul sufletului său balsamul sfânt al unei seninătăți sobre și al unui optimism viguros. Căci preotul cuminecat după vrednicie cu Hristosul cel euharistic poate spune cu psalmistul: „Și ai umplut de veselie inima mea... că însuși tu, Doamne, m'ai întărit în nădejde” (Ps. 3, 7 și 8).

Precum se vede, preoția respiră, crește și se desăvârșește sub flacăra de foc a harului euharistic, sub oblauirea și viigoarea acordată de Hristos cel euharistic. S'ar părea, deci, că rolul harului euharistic în viața preotului nu numai covârșește pe acela al sf. Taine a Hirotoniei, ci aproape îl face de prisos. Insă nu poate fi vorba nicidecum de așa ceva. Căci harul primit prin sf. Euharistie, oricât de bogat ar fi, nu poate suplini harul preoțesc, care-i specific sf. Taine a Hirotoniei și ca atare numai prin ea se comunică. Fapt este însă că harul euharistic hrănește, sporește și plinește harul preoțesc, căci el le covârșește pe toate celelalte. Lucru de altfel și ontologic explicabil, pentru că sf. Taină a Hirotoniei ne împărtășește numai o putere ce izvorăște din Hristos, pe când sf. Euharistie ne mijlocește pe însuși Hristos, plenitudinea absolută a vieții și a puterii. Deaceia precum un copac lipsit de umezeală și de soare se ofilește și tânjește, tot așa și preoția fără hrana și căldura harului euharistic e anemică și infructuoasă.

Această dependență strânsă a preoției de Hristosul euharistic evidențiază și mai mult corectitudinea concepției ortodoxe despre preot, că adică acesta este numai un instrument sau organ, prin care lucrează Mântuitorul, Preotul suprem și adevărat prin excelență și ca atare centrul metafizic-ontologic al preoției noastre.

B. Sub raport pedagogic-moral: 1. Fiind o continuare sau reprezentare reală a jertfei de pe cruce, sf. Euharistie mijlocește o prezență reală a Domnului. Ca atare, sf. Euharistie poate fi considerată ca o continuare și prelungire a misterului Întrupării, constituind împreună cu dogma sf. Treimi și a Întrupării misterul cel mai înalt și mai sfânt al creștinismului. Deaceia sf. Euharistie umple inima preotului de prezența și atmosfera misterului, mișcând undele sufletului său spre o înaltă vibrație duhovnicească, nutriră și înviorând conștiința vie a unei legături demne și curate cu Dumnezeu.

2. Ca o continuare nesângeroasă și permanentizare sacramentală a jertfei de pe Golgota, sf. Euharistie este o reprezentare reală și obiectivă a jertfei de pe cruce, în care reprezentare este prezent însuși Hristos în activitatea Lui arhierască, aducând și aducându-Se jertfă. Prin urmare, sf. Euharistie este o jertfă reală, pentru că Hristos e prezent în realitate într'ansa în funcțiunea Lui arhierască, îndeplinind pe altarul pământesc ceea ce îndeplinește și'n Altarul ceresc.

Acest caracter de jertfă al sf. Euharistiei naște, nutrește și ține mereu trează

în conștiință, idela că și preoția noastră este și trebuie să fie o jertfă. Și de fapt, esența preoției creștine este jertfa. Căci preotul, în misiunea lui de actualizare a Preoției lui Hristos, îl aduce pe El însuși jertfă în sf. Euharistie; și pentru că să actualizeze cât mai adecvat pe Preotul adevărat care s'a adus pe sine jertfă, preotul trebuie să tindă din răspuțeri a-L imita, aducându-se în oarecare chip și el pe sine jertfă. Deaceia nu-i îngăduit preotului să rămână exterior jertfei lui Hristos, ci e chemat să se jertfească și nu numai să jertfească. (D. Stăniloae: Jertfa, esența preoției. „Telegraful Român”, 25 Ian. 1942, pag. 1). Căci a imita jertfa, înseamnă a fi însuși jertfă.

Lección sublimă care se desprinde, deci, din fiecare celebrare a sf. Liturghiei și cu deosebite a momentului ei culminant, sf. Euharistie, este aceea că și preotul trebuie să se aducă pe sine jertfă pe altarul mântuirii și fericirii păstoriților săi, că preoția noastră trebuie să fie o „frângere” a trupului și sufletului nostru în truda pentru alții. Pe sf. Altar, sf. Agneț se nimicește, se consumă, se mănâncă!... Așa și preotul, în exercitarea misiunii sale, trebuie să fie totdeauna în stare de jertfă, de cheltuire și dăruire a vieții sale pentru alții. El trebuie să sacrifice totul pentru trebuințele altora: timpul, liniștea și odihna, sănătatea și chiar viața!...

Știind apoi că însușirea de jertfă a sf. Euharistiei are și trăsătura unei jertfe de laudă și cinstire a majestății divine, ne dăm seama că lucrarea și viața preotului trebuie astfel orânduită, încât să fie un imn de preamărire și cinstire a lui Dumnezeu.

3. Dar jertfa nu se poate întru chipa fără iubire. Deaceia semnificația pedagogic-morală ce se desprinde din sf. Euharistie, culminează în *tubirea până la moarte față de Dumnezeu și față de aproapele*. Hristos este dragoste nemărginită, iar sf. Euharistie reprezintă clasic tocmai această infinită iubire a Lui, căci focul harului euharistic este focul dragostei și jertfei Lui pentru făpturile Sale. Deci, chipul preoției noastre depline îl zugrăvește iubirea îmbinată indisolubil cu jertfa pentru alții!...

4. Dacă adaugem la caracterul de jertfă al sf. Euharistiei și trăsătura mistică (sugărată de un eminent teolog al nostru), că Domnul se frânge pe sf. Altar de durere, pentru că nu-i înțelegem și nu-i ascultăm total chemarea și în consecință i-L biciuim mereu cu păcatele noastre, atunci ne dăm seama că sacrificiul cel aducem pe sf. Masă, ne ține trează conștiința vie a imperativului categoric al unei

FOIȘOARA

Am căutat ierburi amare

(Urmare)

Aceste lapidare considerațiuni învederează îndeajuns necesitatea și rostul suferinței în viața spirituală a omului. Pentru a ajunge la stabilirea acestui adevăr, care nu îngăduie nici o știrbire și care se impune dela sine, nu ni se cere să intrăm în dedalul unor discuțiuni mai ample. Ca atare, orice argumentare în plus pentru a demonstra că drumul care duce la Dumnezeu nu poate să fie decât îngust, devine de prisos. Suferința este mijlocul cel mai eficace prin care se poate ridica omul la Dumnezeu. Numai pe calea aceasta strâmtă, a crucificărilor și abnegațiunilor eroice, poate să-și recupereze omul fericirea pierdută prin păcat. Suferințele omului vor cântări desigur greu în talerul judecării din urmă, iar Dumnezeu va binecuvânta truda omului, care, în dorul său de a-și mântui sufletul, a stăruit o viață întreagă pe drumul suferinței, cu pasiunea unui iluminat, care și-a spălat sufletul de sgușura păcatelor în vâltoarea marilor dureri, care și-a făcut din apostazia plăcerilor lumești o lege a drumetiei sale spirituale sub incidența căreia au

căzut toate faptele, toate gândurile și toate năzuințele sale.

Nu iadul populat cu stăii care te umple de neliniște și panică trebuie să determine pe om să adere la concepția de viață ascetică care se poate realiza numai prin focul suferințelor. Aceasta ar însemna să fim tributarii unor grave aberații, incompatibile cu exigențele unei credințe luminate. Fără să ne lăsăm cuprinși de frică pentru ziua când vom intra în adâncul pământului, fără să fim înspăimântați de vedenia duhurilor necurate din infern, bazați pe logica invincibilă și pe examenul ontologic al lucrurilor, va trebui să ajungem, mai curând sau mai târziu, la concluzia firească și irefutabilă că singura concepție de viață care restaurează pe om în toate atribuțiile sale de făptură zidită de Dumnezeu după chipul și asemănarea Sa este concepția de viață creștină, care nu poate fi realizată însă decât prin suferință. Prin suferință concepută în esența ei și convertită în regulă statornică de viață, nu prin suferința ce constituie un accident nefast și trecător în viața omului. E singura cale în viață prin care îți poți legitima filiația divină și justifică existența pe pământ. Așadar, prin suferință la viață. Numai prin suferință continuă și adâncă poate să-și câștige omul mântuirea, poate să ajungă la desăvârșire spirituală și la împăcarea veșnică după care însetează atât de mult. Numai prin su-

ferință materializată fără milă în carne și nervi, în toate mădulele și toate fibrele inimii, poate să se ridice sufletul omului, slăbod și nestărujenit, în pervazul de lumină neînserată al comunității nemijlocite cu Dumnezeu.

Numai după ce a trecut „prin apă și prin foc”, poate să ajungă sufletul omului la repaus, la pejiștea deapureri înflorită a veșniciei. Răzimați pe autoritatea indiscutabilă a normelor de viață creștină cuprinsă în Evanghelia Mântuitorului și pe experiența fecundă și nedesmințită de fiecare zi, nu vom ezita niciodată să afirmăm că o viață omenească veridic creștină și întru totul conformă cu predaniile sfinte, trebuie să fie guvernată în întregime de principiile rigide ale învățaturii creștine aplicate în toată rigoarea lor. O aplicare mai blajină a acestor norme implică o serie de concesii și compromisiuri, care impută vieții sufletesti a omului aspectul unui bizar paliativ, unui lamentabil surogat. Nu facem apologia suferinței dintr'o pasiune dialectică. Căci credem în suferință și n'am ocolit-o niciodată în viața noastră. Dimpotrivă, am căutat înadins o confruntare cât mai ferocă cu suferința în viața noastră de până acum și vom rămânea sub faldușurile acestui principiu și de aici înainte. Cea mai frumoasă și mai fierbinte rugăciune care se poate ridica de pe buzele de tină ale omului spre jertfelnicul cel mai presus de ceruri al lui Dum-

nezeu, este aceasta: „Îmulțește-mi Doamne, ostenele, ispitele și dărerile mele!” „Suie-mă, Doamne, pe stânca pe care nu mă pot sui singur, prin văpaia suferințelor!” Este ofranda cea mai curată ce se poate aduce lui Dumnezeu din inimă și de pe buze omenești. Să se cutremure stihiiile văzduhului și omul să cadă înfrânt sub povara suferințelor! Dar să nu blesteme și să primească toate încercările cu o fatidică resemnare.

Să învețe fiecare din noi că pentru a aduna rodul celei mai mari bucurii a vieții, trebuie să stăm necontenit în viforința primejdiilor, la răspântia durerilor și a morții. Să luptăm neînduplecați sub flamura suferinței, să sângerăm din greu, să înfruntăm cu bărbăție orice pericol, oricât ar fi de implacabil. Fiecare din noi se regăsește în suferință, se reabilitează prin durere. Buzele fiecăruia dintre noi caută cu patimă cupa suferințelor, cu voluptatea ultimei arderi, iar sufletul nostru se roagă cu suspine negrăite și în sborul lui tot mai patetic și mai năvalnic spre ostrovul de lumină al celei de pe urmă împăcări și fericiri, cere lui Dumnezeu „să-i înmulțească ostenele, ispitele și durerile”.

(Va urma)

V. Sămărtinean

Cel care vorbește vinde, cel care tace cumpără

vieți curate și cu totul în slujba lui Hristos.

Prin esența și menirea sa, preoția implică în sine curățenle duhovnicească de săvârșită. Căci preoția e prezență curățitoare de păcat și sfințitoare și ca atare organul prin care lucrează trebuie să fie curat și sfânt. (Firește, dispoziția religioasă și calitatea morală a preotului nu condiționează și nici întemeiază validitatea și capacitatea de a mântui a lucrărilor sale sacramentale. Aceasta nu înseamnă însă nicicum, că vrednicia și curățenia morală a vieții preotului este un element fără valoare și fără efect în slujba preoției. Căci după cum razele soarelui se reflectează mai puternic și mai splendid printr'o sticlă curată decât prin una murdară, tot așa și harul preoției se răsfărâge mai viguros și mai sublim prin vasul sufletului și trupului preotului, care face — prin truda continuă de a fi curat și sfânt — dintr'ansul un teren receptiv, prielnic pentru rodirea acestuia). Însărcinat să prezinte lui Dumnezeu rugăciunea poporului și de a consacra sf. Euharistie, în care Domnul se oferă prin mâinile lui intru jertfă și acțiune harică, preotul trebuie să aibe buzele curate, spre a fi demn să vorbească cu Cel de sus în numele poporului, să pronunțe cuvintele „creatoare“ care transformă elementele în trupul și sângele Domnului și care „obligă“ pe Fiul lui Dumnezeu să se coboare în umilele temple ale sufletelor noastre, dar mai presus de toate mâinile care țin, poartă, frâng și dau pe Hristos cel euharistic.

Atingerea nemijlocită a lui Dumnezeu nu-i cu puțință decât printr'o desăvârșită neprihănire a sufletului. Ori a realiza această neprihănire, înseamnă a goli sufletul de orice conținut lumesc și păcătos. Deaceia numai când ființa noastră devine templu duhovnicesc, ne facem capabili și vrednici de prânzul euharistic. Precum altarul, pe masa cărui va arde focul jertfel fără de sânge, se curățește și se sfințește mai întâi prin slujbă deosebită, tot așa și sufletul și trupul preotului trebuie curățit și sfințit ca un altar sacru, pentru a arde în el fiacără harului divin. Preotul care-și dă seama de aceste lucruri, se ține — în răvna lui de a fi cât mai euharistic — intr'o continuă încordare și sforțare de a fi curat, și astfel sf. Euharistie stimulează și întreține condiția umană a unei preoții vrednice și rodnice.

5. În fine, caracterul de jertfă al sf. Euharistiei, aducându-ne mereu aminte cât de scump este prețul de răscumpărare a noastră dela moarte, ține trează conștiința răspunderii ce apasă pe umerii preotului. Dacă ai de chivernisit și de dat în seama lui Dumnezeu un bun răscumpărat cu însuși scump sângele Domnului, atunci lucrarea ta trebuie să se desfășoare cu frica și cu cutremurul răspunderii...

În concluzie generală, relevăm următoarele: Preoția creștină e aemică și fără rod numai atunci, când purtătorul ei nu-i în stare — printr'o cuminecare neîntreruptă și după vrednicie cu Hristosul euharistic — să capteze în potirul inimii sale plenitudinea harului și a puterii ce se revarsă din belșug asupra lui prin sf. Taină a Euharistiei, care-i reinviorează și întemează darul și vigoarea preoției. Prin urmare, preotul cel mai zelos și mai jertfelnic, cel mai curajos și mai dinamic în împlinirea înaltei sale misiuni, este desigur acela care trăiește intr'o legătură intimă cu Altarul. În sf. Potir, el găsește inspirațiile sale cele mai divine. După cuminecare, buzele sale devin elocvente, nu de-o elocință pur umană care poate plăcea lumii, ci de-o elocință superioară care aduce cu sine puterea, suavitatea și autoritatea lui Hristos, care luminează și convinge sufletele, care mișcă inimile și le convertește. Din sfântul Potir el sorbe puterile de care are nevoie pentru a intruchipa toate virtuțile și toate renunțările necesare sublimii sale chemări. În sf. Potir primește hrana care-i reînnoiește, primenește și-l reînprospătează harul preoției, reînsoțindu-l ardoarea apostolică și devotamentul față de turmă. Poate uneori se urcă la Altar descurajat, obosit și desamăgit, dar se coboară dela el reinviorat, înseninat, gata de a se uita din nou pe sine, de a se trudi și de a trăi numai pentru alții, de a rămânea părintele tuturor.

În sf. Euharistie, Preotul cel mare ne călăuzește, ne întărește, ne obăduiește și ne mângăie spre împlinirea vrednică a misiunii noastre.

Dacă Biserica pune atâta apăs pe cuminecarea regulată și demnă a slujitorilor ei, e pentru că știe bine că sfințenia, vigoarea și rodnicia acțiunilor preotului depinde de comuniunea intensă a lui cu Hristos cel euharistic.

Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Ploasă închinare. — Împlinindu-se 16 ani dela moartea marelui Rege Ferdinand I și 5 ani dela moartea Augustei Sale soții, Regina Maria, s'au săvârșit, în 20 l. c. cucernice comemorări în sfințele noastre biserici și mănăstiri, și în deosebi la Curtea de Argeș, în străvechea cetate de scaun a Basarabilor. La parastasul din catedrala voevodală, slujit de P. S. Sa Episcopul Argeșului intru pomenirea Regelui Ferdinand I și a Reginei Maria, a asistat Suveranul, precum și Mareșalul Conducător, cu membrii guvernului și căpeteniile de oștire. Primii cititori ai României Mari strălucesc în istoria neamului prin înfăptuirile lor, ear ostașii noștri viteji sângerează astăzi tot pentru Marea Românie.

Cercuri religioase. — Preoții din protopopiatul Mediaș, organizați în cercuri pastorale, continuă să desfășoare o vie activitate pentru ridicarea credincioșilor prin întărirea credinței în legea creștină ortodoxă și în dreptatea neamului.

Prilej de mare bucurie sufletească au avut credincioșii din parohia Bratei în ziua de 4 Iulie 1943, când s'a ținut ședința pastorală a cercului religios I Mediaș sub președinția Păr. V. Scutea sen.-Păucea.

Bucuriile au început de Sâmbătă seara, când a sosit în parohie Părintele Gh. Secaș, consilier arhiepiscopesc, și a slujit vecernia împreună cu păr. local M. Maier. La sfârșitul sf. vecernii a predicat părintele Gh. Secaș despre: „Datoria de a vesti pe Domnul“.

Duminecă dim. la ora 8:30 s'a slujit utrenia și sf. Liturghie, cu solemnitatea cuvenită, de către păr. Gh. Secaș, încoronat de preoții: V. Scutea, Gh. Simplăcean, A. Băcilă, R. Gheșja și M. Maier.

Răspunsurile liturgice au fost date de corul tinerilor din Societatea „Sf. Gheorghe“ și „Anastasia Șaguna“, dirijat de vrednicul învățător I. Căbuz.

La priceaznă a predicat păr. Gh. Simplăcean-Mediaș, explicând Evanghelia zilei. La sfârșitul sf. Liturghii a predicat păr. cons. arhiep. Gh. Secaș despre „Valoarea sufletului“, îndemnând pe credincioși să prețuiască mai mult sufletul decât cele pământești.

După masă la ora 3 s'a slujit sfințirea apei celei mici și maslu pentru cei bolnavi din parohie și răniții din spitale, pomenindu-se și eroii locali căzuți pe câmpul de luptă. Totodată s'a sfințit „Colțul Eroilor locali“ [candelă, icoana Sf. Gheorghe și un tablou cu fotografia fiecărui erou] din tinda sf. biserici. Acest colț al eroilor va spune mereu credincioșilor că au datoria de a-și iubi Patria și Crucea Domnului.

La sfârșit a predicat păr. Gh. Secaș despre „Infrățirea prin credință“, înălțând iarăși sufletele credincioșilor spre zările liniștite și pline de pace. Frumos a fost când păr. Secaș a rugat pe frații basarabeni [soldați concentrați pentru lucru la C. G. R.] să cânte în limba rusă Tatăl nostru, Sf. Dumnezeule și răspunsurile liturgice. Cu vociile lor puternice au cucerit sufletele credincioșilor.

La urmă păr. predicator a îndemnat pe credincioși să asculte glasul păstorului lor sufletesc, Miron Maier, și să împlinească poruncile Domnului, căci astfel vor dobândi fericirea cea adevărată, mântuirea sufletului.

Apoi păr. M. Maier, parohul locului, a mulțumit în cuvinte adânc sim-

țite păr. consilier pentru cuprinzătoarele predici rostite cu această ocazie.

În conferința intimă, la discuția problemelor liturgice și pastorale, păr. consilier a dat preoților prezenți prețioase sfaturi pastorale, în legătură cu predica și misiunile pentru popor. — Coresp.

— Urmărind scopul de a trezi religiositatea poporului nostru și a o face mai activă în timpurile excepționale ce le trăim, cercul pastoral preoțesc din despărțământul Crihalma, de sub conducerea Pr. D. Bucur, a ținut în 24 Iunie a. c. liturghie în sobor în parohia Bogata-olteană. Biserica veche era neîncăpătoare pentru credincioșii din Bogata, Dopca și Mateiaș cari alergaseră la sf. biserică. A predicat Pr. D. Bucur despre: Foloasele credinței în Dumnezeu pentru creștini. După amiază, sub cerul luminos de vară, în grădina de lângă biserică s'a servit sfințirea apei și sf. maslu. A conferențiat Pr. Gh. Cristea despre: Rolul bisericii ortodoxe azi, iar Pr. D. Bucur, despre: Ce este și ce vrea Asociațiunea pentru literatura poporului român? Conferințele au fost ascultate cu deosebit interes. După amiază la ora 4 în curtea bisericii din Dopca s'a oficiat sfințirea apei; a vorbit Pr. D. Bucur despre: Rolul Astei în viața neamului, iar păr. Gh. Cristea-Ungura despre: Biserica ortodoxă, mama neamului nostru.

În Iulie 11 s'a servit sf. liturghie de un sobor de 4 preoți în Fântâna. A predicat Pr. D. Bucur-Crihalma, despre: Necesitatea credinței în Dumnezeu. După amiază, în grădina bisericii, s'a celebrat sfințirea apei și sf. Maslu. A conferențiat Pr. Neacsu-Bogata despre: Biserica ajutoare, fonduri, Mila Creștină, iar Pr. D. Bucur, despre: Ce este, ce a fost, ce vrea „Astra“.

Ședințele vor continua și prin alte comune. — D. B.

Nr. 7986 Bis.

Notificare oficială

despre primirea în școala de cântăreți bisericești „D. Cunțan“ din Sibiu

Școala ortodoxă română de cântăreți bisericești „Dimitrie Cunțan“ din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfinței noastre Biserici, cântăreți pricepuți, conducători de coruri sătești și credincioși luminați.

În afară de cântarea bisericească cea adevărată, elevii acestei școli primesc o educație religioasă-morală cât mai îngrijită cu puțință și au prilej să se inițieze și în câte o deprindere practică folositoare pentru toată viața lor. Programul școlii prevede cursuri de albinărit, pomărit, legumărie, agricultură rațională, etc.

Cu începerea noului an școlar, Școala de cântăreți bisericești din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleși fii ai dreptcredinciosului nostru popor și cu deosebire aceluia dintre ei cari urmăresc să-și creeze o carieră liniștită, o viață frumoasă și pusă în slujba preamării lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1943/44, își vor înainta, până la 15 Septembrie 1942, cererile lor pe adresa: „Direcțiunii Școlii de cântăreți bisericești „D. Cunțan“ în Sibiu“, însoțindu-le de următoarele acte:

1. Carte de botez,
  2. Certificat de naștere,
  3. Certificat școlar (cel puțin patru clase primare),
  4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
  5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și că nu are defecte corporale.
  6. Dovadă despre munca de război.
- În această școală se primesc numai fii ai Bisericii noastre, având vârsta de 15 ani împliniți. În ziua de 30 Septembrie se

va ținea examenul de admitere, care va consta din probe orale asupra materiei din școala primară și supraprimară. Cursurile vor începe regulat în ziua de 1 Octombrie 1943.

Elevii primiți vor aduce cu sine următoarele: două schimburi, haine de pat (străjac, saltea, pătură sau plapomă, perină, cuvertură albă pe pat, două ștergare cel puțin, etc.), cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai. Tacămurile trec în proprietatea școlii. Fiecare elev va aduce cu sine și o pereche de pantofi simpli de casă, spre a-și cruța încălțăminte.

Uniforma școlii este costumul național românesc.

Toți elevii sunt interni. Taxa de întreținere este de Lei 35,500 pentru întreg anul școlar și se va achita în trei rate și anume: Lei 15,500 la înscriere, Lei 10,000 la întoarcerea din vacanța Crăciunului și Lei 10,000 la Paști.

Fiecare elev va mai achita la înscriere următoarele taxe: 500 Lei pentru baie, 500 Lei pentru spălat, 300 Lei pentru stricăcluni, 150 Lei pentru bibliotecă, 50 Lei taxă de certificat. Total 1500 Lei.

Având în vedere împrejurările vieții de azi, Direcțiunea școlii își rezervă dreptul de a mări sau micșora această taxă, după cum vor fi prețurile pleții.

Cursurile durează doi ani de teorie și un an de practică.

După absolvirea școlii se eliberează Diploma de cântăreți bisericești. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul statului cu un salariu lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 și astăzi sunt retribuiți lunar aproape toți absolvenții școlii. Pe lângă aceasta, cântăreții vor avea uzufructul sesiunii cantonale, obținută din reforma agrară.

Onorata Preoțime e poftită a citi această Notificare credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive și a îndemna părinții cu fii buni să și-i trimită la Școala de cântăreți bisericești.

Pe lângă aceasta mai dispunem Oficiilor parohiale spre știre și strictă conformare următoarele:

a) Parohiile cari angajează absolvenți ai Școlii de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salariu de 500 Lei lunar conform hotărârii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți din Sibiu să fie angajați pe lângă cei bătrâni calificați din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligația să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii cantonale.

c) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți angajați în parohii cu cântăreți necalificați să se bucure de dreptul de-a ocupa strana dreaptă, având consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiune și din toate venitele cantonale.

Posturile de cântăreți bisericești devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenți ai Școlii de cântăreți.

Parohiile noastre cari dispun de mijloace materiale, intru cât vor avea tineri săraci dar dornici de a ajunge cântăreți bisericești, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreținere la școală.

În sfârșit, apelăm la iubita noastră preoțime și la bunul nostru popor ca să cugete adânc și să înțeleagă rostul cel mare al școlii bisericești de toate gradele și categoriile, în aceste vremuri de lupte vii pentru Neam și pentru Lege. Biserica are lipsă de fii treji și luminați, cari pot fi atât de minunat pregătiți pentru lupta cea mare și în Școala noastră de cântăreți bisericești dela Sibiu.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 13 Iunie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna August 1943

1. In fiecare zi dimineața la ora 6¹/₂, Utrenie și în continuare *Sfânta Liturghie*. In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie „*Acatistul Maicii Domnului*”.
2. In *Dumineci și Sărbători* dimineața la ora 8¹/₂, Utrenia, iar la ora 9¹/₂, *Sfânta Liturghie*. La liturghie cântă „*Corul catedralei*”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.
3. *Duminecă în 1 August 1943*, servește: Prot. Mihail Neagu, Nicodim Belea, duhovnic și dir. Dumitru Călugăr; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: *auhov. Nicodim Belea*. După masă la ora 4 predică la Oastea Domnului: *preot Dr. Ioan Chioariu* dela parohia Sibiu-Inf.
4. *Vineri 6 August 1943, la Schimbarea la față*, servesc: Prot. Mihail Neagu, pr. Dr. Nicolae Terchilă și cons. Gheorghe Secaș; diaconii: Ioan Cîrcov și Dr. Grigorie T. Marcu. Predică: *Prot. Mihail Neagu*. După masă la ora 4 predică la Oastea Domnului; *cons. Gheorghe Secaș*.
5. *Duminecă în 8 August 1943*, servesc: Prot. Mih. Neagu, cons. Gheorghe Secaș și prof. Dr. Teodor Bodogae; diaconii: cons. Alexandru Popa și Simion Macarie. Predică: *cons. Gheorghe Secaș*. După masă la ora 4, predică la Oastea Domnului: *prot. Mihail Neagu*.
6. *Duminecă în 15 August 1943, Adormirea Maicii Domnului*, servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. prot. Aurel Nanu și dir. Dumitru Călugăr; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: *prof. Aurel Nanu*. După masă la ora 4 predică la Oastea Domnului: *preotul Ioan Albu* dela parohia Sibiu-Ioselin.
7. *Duminecă în 22 August 1943*, servesc: Prot. Mihail Neagu, Nicodim Belea și secr. Iosif Țint. Predică: *pr. Iosif Țint*. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: *preotul Nicolae Constantin* dela parohia Sibiu-Lazaret.
8. *Duminecă în 29 August 1943, Tăierea capului sf. Ioan Botezătorul*, servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Dr. Spiridon Căndea și Gheorghe Secaș; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: *Prot. Mih. Neagu*. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: *preotul Dr. Corneliu Sârbu* dela parohia Sibiu-Treistejari.

Nr. 7908.

AVIZ

Pentru întregirea următoarelor posturi se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”:

1. Catedra de muzică dela șc. norm. de băieți „A. Șaguna” din Sibiu.
2. Catedra de științe agricole dela șc. norm. de fete „A. Șaguna” din Sibiu. Candidații își vor înainta cererile Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu, însoțite de actele necesare pentru numiri.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 7880/1943.

AVIZ

La liceul ort. rom. „A. Șaguna” din Brașov sunt vacante următoarele posturi, pentru întregirea cărora se publică concurs cu termen de 30 zile dela data apariției acestei publicări:

1. Catedra de religie;
2. Catedra de limba română pentru suplinitură;
3. Postul de secretar al liceului;
4. Postul de ajutor de secretar;
5. Trei posturi de supraveghetori de ordine, bugetate cu 6000 lei lunar, plus indemnizația de scumpete.

Cererile pentru numire, însoțite de actele legale, se vor înainta Consiliului ort. rom. din Sibiu, prin Direcțiunea liceului din Brașov.

Sibiu, din ședința secției culturale din 6 Iulie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Comunicat

Comunicăm Oficiilor noastre protopopești, că Sf. Paști în anul 1944 vor fi la data de 16 Aprilie.

Consiliul arhiepiscopesc

Înștiințare

Oficiile parohiale sunt ragate din nou a arăta adresa ÎNTREAGĂ, deci și Oficiul poștal și Județul, la comanda de iluminări. Altfel întârzie executarea. — *Librăria Arhidiecezană, Sibiu.*

La Librăria Arhidiecezană se găsesc **odăjdii complete**, roșii și albastre, închise (Felon, Stihar, Brău, Epitrafir, Măneări, Procovețe și Cruciuță pentru Potir), din brocat bogat înflorit, cu fir de aur, cu galoane, cu ciucuri și cu cruci de aur, în execuție bizantină de toată frumusețea.

Aviz

Cântăreții bisericești cu diplomă dela Școala de cântăreți bisericești și cu serviciul militar satisfăcut, cari doresc să fie trecuți în bugetul Statului și salariați, să-și înainteze de urgență, prin Oficiul parohial unde cer numirea, Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu, actele prevăzute în avizul publicat în „Telegraful Român” Nr. 16—17 din 1943.

Sibiu, 15 Iulie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 7243/1943.

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii preotului pensionar Olimpiu Oprea dela parohia Săcărâmb, decedat la 6 Decembrie 1942, în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, au ridicat dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, ajutorul de înmormântare statutar, în sumă de Lei 50.000. Sibiu, din ședința secției economice din 3 Iulie 1943.

Consiliul Arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

Universitatea populară „Nicolae Iorga” din Vălenii de Munte, cătoria marului dispărut, și-a reluat activitatea în 15 Iulie 1943, ear cursurile ei vor dura o lună întreagă. Subiectul lor este: „Pământul românesc” și „Oameni și fapte din trecutul nostru”. Prelegerile sânt ținute de profesorii universitari și de alți cărturari.

Intruniri. In frunța parohie *Răhău*, protop. Sebeșului, s'au intrunit în 4 Iulie 1943 preoții din cercul II Călnic, pentru a-și ținea adunarea anuală, combinată de astădată cu ținerea adunării generale a „Astrei” din plasa Sebeșului, sub conducerea pâr. prot. Dr. Vasile Oana. Cuvântări instructive, încadrate într'un program de cântece și recitări executate de tineretul școlar, au fost nimerite și bine spuse unui public adunat în mare număr.

† **Veturia Regman n. Blaga**, soția profesorului și fostului prefect al județului Sibiu, Nicolae Regman, a încetat din viață și a fost înmormântată, în 20 Iulie 1943, în cimitirul central din Sibiu. Regretata dispărută, ieșită din familie de preoți și cunoscută în societatea sibiană pentru sufletul său bun și ocrotitor al celor nevoiași oferise zilnic masă elevilor sărguincioși ai liceului „Gheorghe Lazăr”, pentru cari avea totdeauna cuvinte de încurajare la învățătură și bună purtare. In veci pomenirea venerabilei matroane!

† **T. Pisani**, după o muncă lungă și rodnică gazetărească, în presa din capi-

tala țării, a trecut la cele eterne într'una din primele zile ale acestei luni. Cu Timoleon Pisani dispăre un neobosit dascăl de limbă românească, pe care dorea s'o păstreze cât mai curată și ferită de boala străinismelor. N'a ocupat nici o catedră în învățământul nostru public, deși avuse darul de a ținea, prin scrisul său, lecțiile cele mai luminoase despre limba noastră veche și 'nțeleaptă, care prin moartea lui pierde un mare și talentat apărător.

Act de mulțumire. Parohia *Lancrăm*, prot. Sebeșului, aduce calde mulțumiri dlui *Ioan Morar*, proprietarul restaurantului „Berbec” din Ploiești, originar din com. Lancrăm, pentru fapta creștinească făcută de dsa, donând acestei biserici un rând de odăjdii preoțești în valoare de 108.000 Lei. — *Pr. Ioan Lașiță.*

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu.

Duminecă în 25 Iulie 1943, servesc: prot. Mih. Neagu, cons. Dr. Spiridon Căndea și Gheorghe Secaș; diaconii: Ioan Cîrcov și cons. Alexandru Popa. Predică: *cons. Dr. Spiridon Căndea*. La Oastea Domnului predică după masă la ora 4: *preotul Dr. Cornel Sârbu* dela parohia Sibiu-Treistejari.

Răscumpărare. Florica și I. U. Soricu dăruiesc fondului pentru ajutorarea meseriașilor români din Sibiu suma de 500 Lei în loc de flori pe mormântul dragei lor prietene *Veturia N. Regman*. Pentru dăruire mulțumește: — *Comitetul.*

Nr. 7664/1943.

2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor nou înființate și bugetate de clasa I-a *Astra și I. A. R.* (Industria aeronautică română) din Brașov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în *Telegraful Român*.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul arhiepiscopesc în Sibiu, care va întregi aceste două parohii prin numire.

Consiliul Arhiepiscopesc

(49) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de bucătăreasă dela Școala Normală de băieți „*Andrei Șaguna*” din Sibiu devenit vacant pe data de 1 August a. c.

Condiții de numire:

1. Cel puțin patru clase primare;
2. Pricepere.

Beneficii:

1. Salarul dela Stat 3.390 lei, brutto, + 1485 lei spor de scumpete;
2. masa pentru o persoană.

Doritorii a ocupa acest post vor înainta cererile Direcțiunii Școlaei.

Director Ioan Sandu

Nr. 356/1943.

(47) 2—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa II-a *Tărtăria* din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Locuință în natură;
2. Sesiunea parohială: 16 jug. cad. 800 st. arător;
3. 5 jug. cad. — pădure;
4. Competința de lemne de foc obișnuită dela Asociația foștilor lobagi;
5. Veniturile stolare obișnuite în parohie;
6. Salarul dela Stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox-român al Sebeșului, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea dela *Preaven*. Con. Arh. că pot candida la această parohie. Candidații se vor prezenta, cu încredințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în

vre-o *Duminecă* sau *sărbătoare* la *Biserică*, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Oficiul protopopesc ortodox-român al Sebeșului în înțelegere cu consiliul parohial.

Sebeș-Alba, 25 Iunie 1943.

Dr. Vasile Oană

protopop

(46) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului I și II de cântăreți bisericești, la Biserica Sf. Nicolae din Brașov-Schei, se publică concurs cu termen de 30 zile prima apariție în *Telegraful Român*.

Retribuțiunile împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela Stat, după calificare și anii de serviciu;
2. Venitele locale;
3. Locuință în natură dela parohie;
4. Patru jugăre teren arabil dela parohie de fiecare cantor.

Concurenții își vor înainta cererile însoțite de diploma de cântăreț bisericesc dela Școala de cântăreți „*Dim. Cunțan*” Sibiu, precum și de alte acte recomandatoare, Consiliului parohial al Bisericii Sf. Nicolae, Piața Unirii 1, și se vor prezenta la biserică pentru ca să-și arate dexteritatea în Tipic și cântările bisericești.

Brașov, la 28 Iunie 1943.

Dr. N. Stinghe,

V. Iordache

adm. prot. paroh-președ.

secretar

Parohia ortodoxă-română din Făgăraș.

Nr. 185/1943.

(48) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreț, la parohia ort.-rom. din Făgăraș, se publică concurs, cu termen de 30 de zile, dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Concurenților li se cere să aibă Diploma de absolvire a Școlaei de Cântăreți din Sibiu.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat;
2. Venitele uzitate în parohie;
3. Locuință în natură și anume: pentru căsătorit o odaie și o bucătărie, pentru necăsătorit o odaie sau echivalentul în bani;
4. Folosința a două jugăre de pământ arabil clasa întâia.

In caz că este dirijor de cor, va mai primi încă 5 jugăre de pământ clasa întâia.

5. Salarul obișnuit dela Epitropie, după buget.

Concurenții își vor înainta cererile, în termenul fixat, of. Parohial Făgăraș, însoțite de documentele reglementare.

Concurenții se vor prezenta în parohie pentru a cânta la strună și a face cunoștință cu organizația parohială.

Făgăraș, la 29 Iunie 1943.

Prot. P. Borzea

Pr. T. Ciocănelea

(50) 1—1

Publicațiune de licitație

Consiliul parohial ortodox român din *Sebeșul de jos*, jud. Sibiu, dă în întreprindere, pe bază de licitație, vărutul bisericii și al turnului pe dinafară, în ziua de 8 August 1943.

Condițiunile se pot vedea la Oficiul parohial.

Sebeșul de jos, la 23 Iulie 1943.

Preot Emilian Crăciun,

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit **NICOLAE** al Ardealului. Redacția și Administrația: **Sibiu, Academia teologică „Andreiană”**. Redactor: **Prof. Dr. Grigorie T. Marcu**. Abonament anual, Lei 560.